

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 kwietnia 2017 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie – I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Wojciech Kościołek
Sędziowie:	SSA Andrzej Struzik SSA Grzegorz Krężolek (spr.)
Protokolant:	st.sekr.sądowy Katarzyna Wilczura

po rozpoznaniu w dniu 7 kwietnia 2017 r. w Krakowie na rozprawie

sprawy z powództwa M. Z. (1)

przeciwko Towarzystwu (...) S.A.

w W.

o zapłatę

na skutek apelacji strony pozwanej

od wyroku Sądu Okręgowego w Tarnowie

z dnia 14 września 2016 r. sygn. akt I C 572/16

1. zmienia zaskarżony wyrok w punktach I i III w ten sposób, że nadaje im treść:

„I. zasądza od strony pozwanej Towarzystwa (...) S.A. w W. na rzecz powódki M. Z. (1) kwotę 38 000zł (trzydzieści osiem tysięcy złotych) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016r., oddalając powództwo także co do kwoty 25 000 zł wraz z odsetkami liczonymi od niej;

III. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 1584 zł (jeden tysiąc pięćset osiemdziesiąt cztery złote) tytułem kosztów procesu”;

2. w pozostałym zakresie oddala apelację;

3. zasądza od powódki na rzecz strony pozwanej kwotę 1 839 zł (jeden tysiąc osiemset trzydzieści dziewięć złotych) tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

SSA Andrzej Struzik SSA Wojciech Kościołek SSA Grzegorz Krężolek

UZASADNIENIE

W częściowym uwzględnieniu żądania powódki M. Z. (1) , skierowanego przeciwko ubezpieczycielowi sprawcy wypadku , w którym zginął jej ojciec , w ramach którego domagała się przyznania świadczenia z tytułu zadośćuczynienia za doznaną krzywdę wywołaną tym zgonem , Sąd Okręgowy w Tarnowie , wyrokiem z dnia 14 września 2016r :

- zasądził od strony pozwanej Towarzystwa (...) SA w W. na rzecz M. Z. (1) kwotę 63 000 złotych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie , poczynszy od dnia 1 stycznia 2016r [pkt I],
- w pozostałym zakresie powództwo oddalił [pkt II] ,
- zasądził na rzecz powódki od strony przeciwnej sumę 7 450 złotych , tytułem zwrotu części kosztów postępowania [pkt III sentencji wyroku]

Sąd Okręgowy ustalił następujące fakty istotne dla rozstrzygnięcia :

W dniu 24 listopada 2005r, w miejscowości J. , doszło do wypadku drogowego, w wyniku którego śmierć poniósł ojciec powódki K. M. (1). Sprawcą tego wypadku był M. W., który naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym, w ten sposób, że kierując samochodem marki R. (...), nie zachował należytej ostrożności i zjechał na przeciwny pas ruchu, doprowadzając do zderzenia czołowego z prawidłowo jadącym z przeciwnego kierunku samochodem osobowym marki F. (...), którym kierował K. M. (1).

M. W. został prawomocnie skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w (...) z dnia 23 stycznia 2006r. , w sprawie o sygnaturze II K 25/06, na karę 2 lat pozbawienia wolności, którą zawieszono na okres próby w wysokości 3 lat.

Sprawca był objęty ubezpieczeniem odpowiedzialności cywilnej w Towarzystwie (...) S.A.

W chwili śmierci ojca powódka miała 16 lat i uczęszczała do szkoły średniej. Przed wypadkiem rodzina M. Z. (1) zamieszkiwała wspólnie w jednym domu. Powódka oraz jej rodzeństwo byli bardzo zżyci z obojgiem rodziców. Powódka miała bardzo dobry kontakt z ojcem, który pomagał jej po pracy w odrabianiu lekcji, przygotowywaniu do zajęć szkolnych. Zabierał ją na różne spotkania rodzinne, ogniska, grille.

Powódka bardzo mocno przeżyła jego śmierć . Bezpośrednio po wypadku nie chodziła do szkoły przez około 2 tygodnie. Z początku miała również problemy w nauce. Zgon ojca spowodował, że zamknęła się w sobie, przestała się spotykać ze znajomymi, stała się małomówna. Cały czas odczuwa jego brak , dotkliwy szczególnie dlatego , iż lubiła zasięgać u niego porad , w ważnych życiowych sprawach.

Pokrzywdzona nie korzystała z pomocy psychologa ani psychiatry, nie odczuwała również żadnych innych dolegliwości zdrowotnych, które związane byłyby ze śmiercią K. M. (1) .

Planowo skończyła szkołę średnią i zdała maturę. Po skończeniu szkoły średniej pobierała naukę w zawodzie fryzjerskim i kosmetycznym w Studium (...). Skończyła również studium z zakresu rachunkowości. Po ukończeniu szkoły odbyła staż jako pracownik biurowy.

We wrześniu 2013r. wyszła za mąż, a w maju 2014r. urodziła dziecko. Obecnie nie pracuje i zajmuje się wychowaniem dziecka oraz domem. Powódka, obecnie mieszkająca poza domem rodzinnym , kiedy do niego wraca , odwiedza zawsze także grób ojca.

Z dalszych ustaleń Sądu I instancji wynika , iż Sąd Rejonowy w B. wyrokiem z dnia 25.09.2006 r., w sprawie o sygnaturze I C 107/06, częściowo zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Tarnowie, w sprawie I Ca 435/06 ,

zasądził na rzecz powódki, ówczesznie małoletniej M. Z. (1) – reprezentowanej przez matkę M. M., kwotę 20.000 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 25 września 2006r. z tytułu odszkodowania na podstawie art. 446 § 3 k.c.

W dniu 30 listopada 2015r. powódka, za pośrednictwem ustanowionego pełnomocnika złożyła do ubezpieczyciela sprawcy wypadku żądanie wypłaty świadczenia kompensującego doznaną przez nią na skutek śmierci ojca krzywdę, w wysokości 120 000 złotych.

Po rozpoznaniu wniosku strona wypłaciła M. Z. (2) z tego tytułu, sumę 12 000 złotych , w pozostałej części uznając żądanie za bezzasadne.

Rozpoczynając rozważania prawne od przedstawienia podstawy normatywnej roszczenia powódki i uznając , iż jest nią , biorąc pod uwagę datę, w której miał miejsce wypadek , w następstwie konsekwencji którego zmarł ojciec powódki, norma 24§1 kc w zw z art. 448 kc

Następnie odwołując się szeroko do orzecznictwa Sądu Najwyższego i Sądów Powszechnych ,dotyczącego charakteru samego świadczenia jakiego dochodzi M. Z. (1) oraz kryteriów , które pozwalają , na tle okoliczności konkretnej sprawy , ułatwić określenie jego ilościowego rozmiaru z punktu widzenia realizacji jego zasadniczego , kooperacyjnego celu, Sąd I instancji ocenił , po stronie uprawnionej właściwie cel ten realizuje suma 75 000 złotych.

W tym kontekście odnosząc się do zasadniczego argumentu ubezpieczyciela , na którym opierał on żądanie oddalenia powództwa w całości , stanął na stanowisku , iż powództwo jest usprawiedliwione [w tym wymiarze] mimo , że powódka otrzymała w 2006r , w realizacji prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w B. , świadczenie odszkodowawcze z racji znacznego pogorszenia sytuacji życiowej , spowodowanej następstwami zgonu K. M. (1) w kwocie 20 000 złotych.

Zaakcentował przy tym różnicę jaka zachodzi pomiędzy obydwooma tymi świadczeniami z których to , dotąd przez powódkę otrzymane, ma charakter ściśle majątkowy , w odróżnieniu od obecnie dochodzonego , którego celem jest wyrównanie uszczerbku o charakterze niemajątkowym. .

Zatem , jego zdaniem , powódka może skutecznie domagać się jego przyznania, biorąc pod uwagę , że wcześniej zakład ubezpieczeń świadczył jej kwotę 12 000 złotych , dodatkowego zadośćuczynienia w wymiarze 63 000 złotych.

Kwota ta należna jest M. Z. (1) z odsetkami za opóźnienie , począwszy od 1 stycznia 2016r , czyli od dnia następnego po upływie okresu 30 dni , liczonego od daty , zgłoszenia żądania wypłaty zadośćuczynienia, kiedy strona pozwana była zobowiązana zrealizować świadczenie w wysokości rzeczywiście realizującej kompensacyjną jego funkcję. Nie czyniąc tego, może być uznana za dłużnika pozostającego w opóźnieniu w wykonaniu swojego obowiązku wobec wierzycielki.

Podstawą rozstrzygnięcia o kosztach procesu była norma art. 100 kpc.

Orzekając o zakresie tego obowiązku po stronie ubezpieczyciela , który tymi kosztami został obciążony Sąd I instancji wziął pod rozwagę zakres , w jakim powódka wykazała swoje roszczenie i w jakim strona przeciwna skutecznie się przed nim obroniła. Tak ustaloną proporcję wyrażała relacja 80 % : 20 %.

Apelację od tego orzeczenia złożyła tylko strona pozwana , zaskarżając je w zakresie punktów I i III sentencji , co do kwoty 30 000 złotych oraz co do sposobu rozliczenia pomiędzy stronami kosztów procesu.

Domagała się takiego zreformowania zaskarżanego wyroku, aby kwota należnego powódce świadczenia dodatkowego została określona na sumę 33 000 złotych wraz z odsetkami za opóźnienie, liczonymi począwszy od dnia 1 stycznia 2016r , a nadto aby pokrzywdzona została obciążona kosztami sporu należnymi zakładowi ubezpieczeń za obydwie instancje.

Środek odwoławczy został oparty na zarzucie naruszenia prawa materialnego , w następstwie nieprawidłowego zastosowania przez Sąd Okręgowy art. 448 kc w zw z art. 23 i 24 kc.

W wyniku tej nieprawidłowości doszło , zdaniem apelującego ubezpieczyciela , do znacznego zawyżenia świadczenia należnego powódce.

Jego rozmiar ilościowy przyjęty przez Sąd , nie ma, zdaniem strony pozwanej dostatecznego usprawiedliwienia w ustalonych w sprawie faktach, które są istotne z punktu widzenia oceny rzeczywistej skali krzywdy doznanej przez powódkę.

W motywach apelacji skarżący ubezpieczyciel odwołał się do okoliczności , które, w jego ocenie, wskazują dostatecznie na rzeczywistą skalę uszczerbku niemajątkowego powódki wywołanego zgonem ojca. Jego właściwie określony rozmiar nie pozwala na aprobatę dla obciążenia ubezpieczyciela sprawcy wypadku świadczeniem kompensującym w wymiarze wyższym niż - jak wskazuje strona apelująca - 45 000 złotych. Przyjęcie, jako „ kwoty odpowiedniej „ , w rozumieniu art. 448 kc takiego jego rozmiaru , powodować powinno , że ubezpieczyciel nie powinien zostać obciążony z tego tytułu kwota wyższą aniżeli 33 000 złotych , zważywszy na to, iż już uprzednio M. Z. otrzymała z tego samego tytułu kwotę 12 000 złotych.

Odpowiadając na apelację powódka domagała się jej oddalenia , jako pozbawionej usprawiedliwionych podstaw oraz przyznania na jej rzecz kosztów postępowania apelacyjnego.

Rozpoznając apelację , Sąd Apelacyjny rozważył :

Środek odwoławczy strony pozwanej jest w części uzasadniony , prowadząc do zmiany objętego nim wyroku , w sposób wskazany w punkcie 1 orzeczenia Sądu II instancji.

W ramach apelacji skarżący nie formułuje zarzutów odnoszących się do sposobu przeprowadzenia przez Sąd Okręgowy oceny dowodów oraz opartych na wnioskach z niej wynikających ustaleń ,które zostały przyjęte jako podstawa faktyczna wydanego wyroku.

Powoduje to , iż ustalenia te Sąd II instancji przyjmuje za własne.

Przechodząc do oceny zarzutu materialnoprawnego , na którym opiera się konstrukcja apelacji , przypomnieć należy , że ustalenie wysokości „ odpowiedniej sumy „ w rozumieniu , mającego w sprawie zastosowanie art. 448 kc , mającej rekompensować krzywdę doznaną przez podmiot , którego dobro osobiste zostało naruszone , pozostawione jest decyzji Sądu , opartej na analizie całokształtu okoliczności , które są doniosłe dla oceny rzeczywistego rozmiaru doznanego w ten sposób uszczerbku.

Przy tym z natury tegoż wynika , że jedyny środek tej kompensacji , jaki ustawodawca pozostawił Sądowi - pieniądze - zawsze w sposób niedoskonały będzie ten cel realizować , w odniesieniu do uszczerbku , który ma charakter niewymierny a przy tym kształtowany indywidualnymi cechami każdej osoby , która jest nim dotknięta.

Mając to na uwadze wskazać należy , że ingerencja Sądu II instancji w wysokość tego świadczenia określoną przez Sąd niższej instancji z tych właśnie , opisanych wyżej przyczyn, może następować tylko wyjątkowo wówczas, gdy rozmiar ilościowy przyznanego świadczenia kompensacyjnego , określony w zaskarżonym rozstrzygnięciu jest w sposób oczywisty nieodpowiedni – poprzez swoje zawyżenie lub zniżenie przy odniesieniu tej oceny do relewantnych faktów , które są uznane za ustalone w sposób poprawny. Tylko bowiem w takiej sytuacji można , w sposób usprawiedliwiony, mówić o tym , że Sąd niższej instancji dopuścił się naruszenia prawa materialnego , nieprawidłowo stosując normę , która jest źródłem roszczenia dochodzonego przez pokrzywdzonego.

Z taka właśnie sytuacją mamy do czynienia w rozstrzyganej sprawie , a wniosek taki potwierdza trafność zarzutu sformułowanego przez zakład ubezpieczeń.

Określając rozmiar krzywdy M. Z. (1) wywołanej tragiczną śmiercią ojca , która doprowadziła do naruszenia jej dobra osobistego w postaci zerwania więzi rodzinnej , która dotąd łączyła ich jako najbliższych członków rodziny, Sąd I instancji nie uwzględnił tych wszystkich elementów faktycznych , które wynikają z niespornych pomiędzy stronami

okoliczności , a których nie wzięcie pod rozwagę w zupełności bądź w sposób właściwy przypisujący im doniosłość dla oceny prawnej roszczenia powódki , zdecydowały o tym , że świadczenie komasacyjne , które zostało jej zasądzone w uzupełnieniu tego , które z tego samego tytułu [wyrównania uszczerbku niemajątkowego] przyznał córce zmarłego pozwany zakład , należy uznać za nadmiernie wygórowane , a zatem takie , w rozmiar którego Sąd rozstrzygający o apelacji ubezpieczyciela sprawcy wypadku , mógł ingerować.

W pierwszej kolejności stwierdzić należy, iż pomimo rozbudowanego redakcyjnie , w pewnych fragmentach zupełnie zbędnie, uzasadnienia orzeczenia , co powodowało , iż stawało się ono trudne w lekturze , w jego ramach , Sąd Okręgowy zupełnie nie zwrócił uwagi jakie okoliczności powoływała M. Z. (1) w podstawie faktycznej żądania , by wykazać doznanie , rozmiar a przede wszystkim , dalsze , nadal istniejące, pomimo jedenastu lat od daty zdarzenia wywołującego uszczerbek , przejawy krzywdy po jej stronie.

Powołane przez nią w tej podstawie fakty, relewantne z tego punktu widzenia, ograniczają się do potwierdzenia silnej więzi emocjonalnej córki z ojcem przed jego zgonem i stanu zagubienia i pustki po stronie powódki bezpośrednio po tragicznej śmierci K. M. (1).

Mówi ona w tych motywach także o przykrości po stronie powódki wynikającej z niemożliwości uczestnictwa ojca w życiu rodzinnym, w tym w radości z posiadania wnuka.

Równocześnie jednak z niekwestionowanych ustaleń wynika , że tak eksponowany stan przygnębienia powódki , nie przełożył się na konieczność korzystania przez nią ze specjalistycznej opieki medycznej czy czy psychologicznej ani też na to , że nie mogła ukończyć w terminie szkoły czy rozpocząć i kontynuować dorosłego , jak wynika z konstatacji faktycznych, szczęśliwego życia rodzinnego.

Pozwala to zatem na ocenę , że sposób przeżywania negatywnych następstw śmierci ojca nie odbiegał u powódki , w jakiś szczególny w zakresie rangi przeżyć, sposób od tych , które są udziałem wszystkich , którzy cierpią z powodu szczególnie nagłej i zupełnie niespodziewanej utraty osoby najbliższej , której , szczególnie w okresie pierwszych miesięcy po takiej stracie, z reguły towarzyszy poczucie pustki osamotnienia i beznadziei , wpływając na osłabienie sił witalnych. W każdym razie powódka nie starała się nawet wykazywać , że skala jej uszczerbku była istotnie różna od krzywdy każdego będącego w okresie żałoby po najbliższym.

Po wtóre, Sąd I instancji nie w pełni uwzględnił fakt , że M. Z. (1) powoływała się już wcześniej na negatywne dla niej następstwa śmierci ojca, uznając to za jeden z elementów podstawy do żądania odszkodowania z tytułu znacznego pogorszenia sytuacji życiowej.

Wskazując w ramach swojej oceny , iż powódka wówczas otrzymała , na podstawie prawomocnego orzeczenia Sądu Rejonowego w B. w sprawie I C 107/06 , od ubezpieczyciela sprawcy wypadku z tego tytułu sumę 20 000 złotych , pominął w zupełności w swoich rozważaniach to , w jaki sposób motywowała wówczas to żądanie.

W istocie fakty które wówczas powoływała by zbieżne z tymi , które wskazane zostały w podstawie faktycznej obecnie dochodzonego roszczenia , twierdząc , iż istotne pogorszenie jej sytuacji życiowej wynikało z braku opieki ojca w jej dorosłym życiu , poczucia osamotnienia jak również z nerwicy , którą miały spowodować negatywne przeżycia związane ze zgonem K. M. (1) [do których to następstw zdrowotnych już obecnie żądająca nie odwołuje się , wręcz przecząc ich powstaniu] / por k.4 akt I C 107/06 SR w B.– w załączeniu /

Umknęło także Sądowi I instancji to , że po uzyskaniu przyznanego wówczas odszkodowania przez okres ponad dziewięciu lat powódka nie dochodziła od ubezpieczyciela sprawcy wypadku dalszej części roszczenia kompensacyjnego związanej z negatywnymi dla niej , tak podkreślanymi obecnie i mającymi trwać nadal , mimo upływu czasu, negatywnymi w sferze psychicznej następstwami traumy wywołanej tragicznym zgonem ojca. Należy stąd wnioskować , że co najmniej do końca listopada 2015r uznawała , że kwota dotąd uzyskana od strony pozwanej , nawet zważywszy na te, nadal utrzymujące się następstwa, realizuje kompensacyjny swój cel.

W tym kontekście zwrócić należy również uwagę , że nie do końca właściwie, Sąd I instancji ocenił znaczenie dla rozstrzygnięcia treści wyroku z 2006r.

Nie można bowiem było, oceniając zasadność obecnie zgłoszonego przez M. Z. (1) roszczenia, tracić z pola widzenia i nie uwzględniać tego , że rozstrzygając wówczas Sąd nie mógł odwołać się do obecnie obowiązującej normy art. 446 §4 kc a ukształtowane orzecznictwo SN nie wspierało , tak jest to obecnie , stanowiska prawnego zgodnie z którym podstawą przyznania zadośćuczynienia za spowodowaną nim krzywdę, jest też naruszenie dobra osobistego w postaci zerwania zdarzeniem szkodzącym ścisłej więzi osobistej pomiędzy najbliższymi członkami rodziny , na podstawie art. 448 kc w zw z art. 23 i 24 §1 kc Równocześnie Sąd brał, określając wysokość należnego zastępowanej przez matkę powódce odszkodowania , dochodzonego na podstawie art. 446 §3 kc , te elementy [wyeksponowane wówczas przez nią w podstawie faktycznej powództwa] , które wynikając z negatywnych przeżyć psychicznych, wówczas szesnastoletniej dziewczyny , w warunkach tragicznej śmierci ojca z którym była blisko związana , wpływały na zwiększenie skali uszczerbku wówczas wyrównywanego.

/ por w tej materii także , wskazany jedynie dla przykładu , judykat Sądu Najwyższego z 13 maja 1969 , sygn.. II CR 128/69 , publ. OSPiKA 1970 nr 6 poz. 122/

Te nieprawidłowości po stronie Sądu I instancji w zakresie oceny prawnej roszczenia powódki powodują , że uwzględnwszy także zakres zaskarżenia wskazany przez zakład ubezpieczeń i będąc nim ograniczony, Sąd II instancji , w częściowym jej uwzględnieniu dokonał zmiany zaskarżonego wyroku zmniejszając rozmiar ilościowy roszczenia powódki ,który w ustalonych w sprawie okolicznościach, uznać należy za usprawiedliwiony .

Nie może budzić wątpliwości , że powódkę , z ojcem łączyła nie tylko ścisła więź rodzinna , charakterystyczna dla członków najbliższej rodziny wynikająca nie tylko pokrewieństwa ale także tego , że jej członkowie prowadzili na co dzień wspólne, tradycyjne ,w warunkach wiejskich S. gospodarstwo domowe. Wzajemne relacje pomiędzy ojcem i córką były dodatkowo umocnione silnymi więziami emocjonalnymi, kształtowanymi poprzez zainteresowanie dzieckiem przez ojca i potrzebą uzyskiwania wsparcia w bieżących decyzjach życiowych , jakiego od K. M. oczekiwała dorastająca córka.

Zatem M. Z. (1) z pewnością doznała , podlegającej wyrównaniu krzywdy ,gdy okazało się , że w sposób niespodziewany i tragiczny, tych wzajemnych relacji z ojcem została w sposób nieodwracalny pozbawiona.

To w jaki sposób z tą traumą poradziła sobie pozwala na ocenę , że sumą właściwie kompensującą doznaną uszczerbek , który także poprzez wypłatę zasądzonego uprzednio świadczenia z tytułu znacznego pogorszenia sytuacji życiowej, ulegał zbiegiem czasu ograniczeniu, jest kwota 50 000 złotych.

Uwzględnwszy to, że na etapie przesądowym ubezpieczyciel sprawcy wypadku wypłacił M. Z. (1) z tego tytułu sumę 12 000 złotych , należne pokrzywdzonej świadczenie dodatkowe wyraża kwota 38 000 złotych, wraz z odsetkami za opóźnienie, liczonymi od daty , która prawidłowo została określona przez Sąd I instancji.

Ograniczenie rozmiaru roszczenia powódki , które w okolicznościach sprawy należało uznać za uzasadnione , zdecydowało także o konieczności zmiany rozstrzygnięcia o kosztach procesu,.

Stosując art. 100 kpc i wzajemnie te koszty pomiędzy stronami rozdzielając , Sąd II instancji, wziął pod uwagę z jednej strony to , że M. Z. wykazała swoje roszczenie 48 % a strona pozwana w pozostałym zakresie skutecznie się przed nim obroniła.

Powódka poniosła opłatę od pozwu , a obydwie strony były profesjonalnie zastępowane.

Z podanych przyczyn , Sąd Apelacyjny orzekł jak w punkcie 1 wyroku , na podstawie art. 386 §1 kpc w zw z art. 448 kc w zw z art. 23 i 24 §1 kc .

W pozostałej części , jako niezasadna, apelacja strony pozwanej podlegała oddaleniu , na podstawie art. 385 kpc.[pkt 2 orzeczenia]

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd II instancji orzekł w oparciu o art. 100 kpc w zw z art. 108 §1 i 391 §1 kpc.

Rozliczając je , uwzględnił w pierwszej kolejności , iż na tym etapie postępowania apelująca strona pozwana wygrała spór w 83%, a uległa w pozostałym zakresie .

Zważywszy również wartość przedmiotu zaskarżenia, Sad uwzględnił , że zakład ubezpieczeń poniósł opłatę od apelacji , a obydwie strony były zastępowane przez pełnomocników będących radcami prawnymi , których wynagrodzenie odpowiadało stawkom minimalnym tegoż, określonym w Rozporządzeniu MS w sprawie opłat za czynności radców prawnych z 22 października 2015r [DzU z 2015 poz. 1804]

SSA Grzegorz Krężolek SSA Wojciech Kościółek SSA Andrzej Struzik